

[Else-Merete Ross.]

lang tid. Fru Gunhild Due foreslog engang i forståelig utålmodighed, at der blev anbragt brændende tjære under udvalget for at få det til at arbejde hurtigere. Jeg må bede fru Gunhild Due om at flytte sin brændende tjære hen under de bevillende myndigheder, da langsømheden skyldes, at der ikke er blevet givet bevilling til tilstrækkelig arbejdskraft i sekretariatet. Udvalget indstiller, at seksualoplysning bliver obligatorisk på folkeskolens undervisningsplan. Det kræver visse ændringer i folkeskoleloven, som jeg må formode let vil gå igen her i tinget.

Jeg henstiller til undervisningsministeren, at man snarest muligt går i gang med at udarbejde ny vejledning i seksualundervisning i folkeskolen på grundlag af udvalgets forslag. Betænkningen vil meget snart være færdigtrykt, og udvalget arbejder nu videre med spørgsmålet om seksualoplysning ud over folkeskolens 10. klasse.

Den tidligere justitsminister, hr. K. Axel Nielsen, stillede sig positivt til en liberalisering af loven, men mente, at vi ikke kunne tage stilling før tidligst i denne folketingssamling, fordi vi på 7 forskellige områder måtte afvente sagkyndige vurderinger. Desuden måtte vi afvente det allerede dengang nedsatte abortudvalgs materiale samt materiale fra det tilsvarende svenske udvalg.

Sidste år blev det oplyst, at abortudvalgets kommissorium var så omfattende, at der ikke var noget spørgsmål, der berører abortproblemet, som dette kommissorium ikke giver udvalget adgang til at tage op til overvejelse. Kan et så bredt kommissorium ikke have den ulempe, at udvalgsarbejdet vil trække meget i langdrag? Når man ved, at der foreligger i hvert fald to undersøgelser om de psykiske virkninger efter en abort, hvoraf den ene når til det resultat, at 5 pct. får psykiske eftervirkninger, og den anden, at 20 pct. får det, kan man jo befrygte fornyede undersøgelser, som også vil komme til forskellige resultater, og så kan man jo fortsætte i det uendelige. Til min sorg synes jeg jeg må sige; hører jeg, at svangerskabsudvalget nu har henvendt sig til Dansk psykiatrisk Selskab. Det kan jo være altså, at de også er uenige og yder-

ligere vil forsinke en afslutning af svangerskabsudvalgets arbejde.

Det være langt fra mig at forklejnede videnskabelige undersøgelser, men når man på det område, jeg før omtalte, ser de divergerende opfattelser og man i øvrigt ved, at gynækologer og andre læger, psykiatere og psykologer og jurister kommer til forskellige opfattelser, så ved man også, at der inden for disse kredse sandsynligvis fortsat vil være forskellige opfattelser, så det til syvende og sidst må blive de enkelte folketingsmedlemmers personlige indstilling, som ikke alene grunder sig på videnskabelige undersøgelser, men på mange andre forhold, der bliver afgørende.

Selv om jeg godt kan se det rimelige i, at vi ikke tager endelig stilling til en ændring af abortlovgivningen, førend vi har abortudvalgets betænkning, så står det store antal illegale aborter for mig som noget så alvorligt og tragisk, at jeg må bede justitsministeren henstille til abortudvalget at gøre sig hurtigt færdig, helst inden en bestemt frist. Skulle det også dér knibe med sekretærhjælp, håber jeg, at man vil stille mere hjælp til rådighed.

Uden at kende det sagkyndige abortudvalgs oplysninger og argumenter var alle sidste år enige om en liberalisering af reglerne for adgang til abort, og der blev foreslået forskellige måder at gøre det på. Der blev nævnt aldersgrænser i op- og nedadgående retning, at ét barn i forvejen skulle kunne give adgang til abort, og at social indikation kunne indføres. Jeg har i og for sig ikke noget særligt imod udvidet social og ikke blot medicinsk-social indikation, men jeg tror bare, den bliver meget vanskelig at administrere ensartet over hele landet.

Der har været tale om en ændring af § 1, stk. 4, som jo nu tager sigte på kvinder med alvorlige legemlige og sjælelige defekter eller andre lægeligt begrundede forhold, der medfører, at kvinden skønnes uegnet til at tage vare på sit barn. Det er blevet foreslået at ændre det meget indskrænkende udtryk „uegnet til at tage vare på et barn“ til f. eks. „for tiden mindre egnet til at tage vare på et barn“. Derved kunne ganske unge piger og piger under uddannelse måske komme ind under paragraffen. Men også